Tapınakçılar Siyonistler ve Masonlar

Üçüncü Kitap Bölüm: 9

Jean-Luc Chaumeil Pierre Plantard

Önceki Bölüm : Gizli Dosyalar

Plantard

1918 yılında Siyon Örgütü'nün başına geçen Jean Cocteau, geçen yüzyılın tanınmış Fransız sanatçılarından biriydi. Çok yönlü bir kişiydi; hem ressam ve dekoratör hem şair ve yazar... Yapıtları Gerçeküstücülük (Sürrealizm) akımının tipik örneklerinden sayılır.

Jean Cocteau bir Protestan iken 1925 yılında mezhebini değiştirip Katolik oldu. Onu yakından tanıyanlar buna çok şaşırdı. Katolikliği sadece görünüşte benimsemiş olduğu söylendi. Çünkü dünya görüşü buna hiç uymazdı. Üstelik Hıristiyanlık, hele İsa ile bağlantılı çalışmalarına bir de Katolik Kilisesi'nin dogmaları açısından bakılacak olsa, kolayca bir sapkın olarak nitelendirilebilirdi.

Papalık öteden beri Siyon Örgütü'nün hedeflerinden olduğuna göre hiçbir Siyonistin Katolik olmaması beklenir ama bu uğurda tarihte kardinal olanların bile bulunduğunu unutmayalım.

Her hâlde onun da bir düşündüğü, bir tasarımı vardı.

1940'lı yıllarda sıkı bir Nazi yandaşı olduğu gayet iyi bilinir ama politika sahnelerinde görünmedi.

Buna karşılık Almanların İkinci Dünya Savaşı'ndan yenilgiyle çıkacağı anlaşılınca, Fransız direnişçileri savunan ateşli bir yurtsever oluverdi. Nitekim bu yüzden sonradan bir onur nişanı bile almıştır.

Okültizm, astroloji ve alşimiye düşkün olduğu, günümüzde "alternatif tıp" olarak anılan alanda birtakım çalışmalar yaptığı bilinir. Bunları yapıtlarından izlemek olanaklıdır. Birtakım insanüstü yetenekleri bulunduğu hatta dünya ötesi varlıklarla ilişki kurmayı başardığı da söylenmiştir.

*** * ***

Jean Cocteau, 1956 tarihli bir belgede **"23. Jean"** olarak anılıyor.

1958 yılında Papa 12. Pius öldüğünde, yerine seçilen Angelo Roncalli de aynı adı aldı: 23. Jean.

Kimilerine göre papanın bu adı alması yanlış bir işti çünkü 1415 yılında Kardinal Baldassare Cossa kendisini bu ad altında papa olarak ilan etmişti. Vatikan ise onun Katolik Kilisesi'nin yönetiminde anarşik bir olay yarattığı gerekçesiyle papalığını benimsemez; dolayısıyla yeni papanın bu adı almasında bir sakınca yoktur.

Jean Cocteau'nun niçin bu adla anıldığını, ***"Siyonistler"*** başlığını taşıyan bölümde anlatmış olduklarımızdan biliyoruz; örgütün erkek büyük üstatlarının sıralaması uyarınca 23'üncü Jean.

Bu konuyu bir komplo olarak yorumlayanlar da oldu. Onlara göre yeni papa ile Jean Cocteau arasında gizli bir ilişki vardı. Hatta papanın, bu adı Jean Cocteau onu büyüleyip öyle istediği için aldığı bile söylenmiştir.

Papa 23. Jean, Katolik Kilisesi'ni elinden geldiğince çağdaşlaştırmaya girişti. Yüzyıllarca korunmuş, mantığa aykırı dogmalardan birçoğunu kaldırdı. Tevrat ve İncil'in bilimsel gerçeklere ters düşen yorumlarına karşı çıktı. Bu kitaplardaki çoğu sözün simgesel anlamları olduğunu belirterek, çağın bilgi ve gerekleriyle olabildiğince uyumlu açıklamalar getirmeye çalıştı. 12. Leo'nun Masonluk üzerine kondurduğu en dehşetli aforozu göz ardı ederek, *«Katolik inancında olan bir kimse isterse Masonluğa girebilir.»* bile dedi.

Papanın bu sözü üzerine, masonik çevrede *«Acaba aforoz kalkıyor mu?»* diye bir umut doğdu. Fakat papa o kadar da ileri gitmedi. Ancak bir başka bakımdan neredeyse tüm kardinalleri çıldırtacaktı; 1960 tarihli bir bildirgesinde İsa'dan "insan" olarak söz etti.

İşte papanın bu gibi girişimleri, kimilerince Jean Cocteau'nun artık onu iyice pençesine almış olduğunun göstergeleri sayılmıştır.

Komplo teorileri üretmeye meraklı olan çok... Jean Cocteau ile papanın ilişkisi bakımından ileri sürülen bu iddia doğru olsaydı, Siyon Örgütü'nün tarih boyunca peşinde koşmuş olduğu amaçlardan biri gerçekleşme yoluna girmiş sayılabilirdi. Jean Cocteau'nun papaya çok yakın olması, arada sırada onunla görüşmesi de beklenirdi. Fakat bambaşka işler yaptı. Yaptıkları da düzenlediği komplonun gereği ya da bir parçası sayılırsa, diyecek yok!

*** * ***

1950'li yıllarda Siyon Örgütü "gizli" olmaktan çıkıp, "ezoterik" nitelikli bir tarikata dönüştü. 9 dereceli bir sistem kuruldu. Bunlardan ilk ikisine topluca **"13 Rozkrua Kemeri"**, sonrakilere ise **"9 Tapınak Komandörlüğü"** denmişti. Her derecede bulunacak olan üyelerin sayısı da sınırlandırılmıştı. Bu sınırlandırma ise gelişigüzel değildi; bir "sayısal simgecilik" uygulamasına dayanıyordu.

Siyon Örgütü'nün bu yeni biçimini Masonluğa benzetenler var.

Tüm ezoterik örgütler, dışarıdan bakıldığında birçok bakımdan benzerlik gösterir. Aralarında en çok Masonluğun adı duyulmuş olduğu için, her örgütün Masonluktan esinlendiğini ya da onu taklit ettiğini söylemek yanılgıdır. [Daha sonraki bir bölümde, çağımızdaki birtakım örgütlerden söz edecek, Masonluk ile benzerliği ya da ilişkisi olanlardan bazılarını da göreceğiz.]

Yenilenen Siyon Örgütü'nde kullanılan tüm unvanlar Masonluktan çok Tapınak Şövalyeleri Tarikatı'nı andırıyordu. Ancak bu arada "büyük üstat" unvanı kaldırılıp, yerine **"nautonnier"** *(gemici ya da dümenci)* getirilmişti.

Bu değişiklik, kurumun öğretisinde denizcilik ile bağlantılı simgelere yer verildiğini göstermez. Bununla neyin vurgulanmak istendiğini anlamak için ise ritüellerini baştan sona incelemeye gerek yoktur; **Balıkçı Kral**!

Jean Cocteau tarafından yenilenen Siyon Örgütü için oluşturulan öğreti, öncelikle antik mitler, dolayısıyla ölüm ve yeniden doğuş felsefesi, bunun üzerine sayı simgeciliği, Filozof Taşı ve Kutsal Çanak gibi kavramlar üzerine oturtulmuştu. Öğreti kapsamı bakımından öyleydi ama Siyon Örgütü başka ezoterik kurumlardan hayli farklı, sürrealist bir tutum benimsenmişti.

Tam Jean Cocteau'nun tarzı.

Siyon Derneği

1956 yılında, Fransa'nın İsviçre sınırına pek sınırına pek yakın bir yerde olan St. Julien-en-Genevois kentinde, ilgili devlet organına bir dilekçe verildi.

Bu kente bağlı Annemasse adlı kasabada, amacı sosyal nitelikli çalışmalar yapmak olan bir dernek kurulduğu belirtilerek, bunun tescili istendi. Dilekçeyi, dernek başkanı André Bonhomme, başkan yardımcısı Jean Delaval, genel sekreter Pierre Plantard ve sayman Armand Defago imzalamıştı. Derneğin yasal adresi olarak da Pierre Plantard'ın kasabadaki evi gösterilmişti.

Derneğin adı "Prieuré de Sion" olarak belirtilmişti.

Bu dilekçenin ekinde sunulan tüzükte, toplam üye sayısının o sırada 1093 olup, en çok 9842'ye çıkabileceği yazılıydı. Tüzüğün, bize göre en önemli sayılabilecek maddesi ise şöyle diyordu:

"Yahudiler ve Masonlar dernek üyesi olamaz."

Derneğin bir de yayın organı vardı: CIRCUIT adlı, daktiloyla yazılmış, elle teksir edilip zımbalanmış birkaç sayfadan oluşan pek basit bir bülten...

[CIRCUIT bir kısaltmadır. Açılımı şöyledir: Chevalerie d'Institution et Règles Catholiques d'Union Indépendante et Traditionaliste *(Bağımsız ve Gelenekçi Birliğin Katolik Kuralları ile Kurumunun Şövalyeliği)*.]

CIRCUIT

DIRECTION - RÉDACTION : "SOUS-CASSAN" ANNEMASSE

BULLETIN D'INFORMATION & DEFENSE DES DROITS & DE LA LIBERTÉ DES FOYERS

PREMIERS PAS...

Cités d' Urgence !

Fransa'nın Türkiye'deki "Resmî Gazete"nin karşılığı olan yayınında bu derneğin tescili ilan edildikten sonra, bültenin birkaç sayısı üst üste çıkarıldı. Burada bir görselini verdikse de konumuz bakımından kapsamlarında kayda değer bir şey yok.

* * *

Prieuré de Sion adı altında bir dernek kurulmuştu kurulmasına ama daha bir yıla varmadan hiçbir yerde sesi sedası çıkmaz oluverdi. Galiba üyeler arasında bir uyuşmazlık doğmuş, tüm yöneticileri derneği terk edip gitmişti.

Derneğin kurulurken sözü edilmiş diğer üyelerine ilişkin hiçbir bilgi yok. Özellikle Jean Cocteau'nun bu dernekle ilişkisi olup olmadığı da belli değil.

Buna karşın dernek tüzel bakımdan ortadan kalkmamıştı. Nitekim 1960 yılında **Pierre Plantard**, derneğin yayın organı olan bültenin 9. sayısını çıkarıp, içeriğinde uzun uzun kendisinden söz etti. Derneği tek başına sahiplenmiş gibiydi. Sonraki olaylara bakılınca, aslında derneğin hiçbir zaman belirtildiği kadar çok sayıda üyesi olmadığı izlenimi doğuyor.

1960'lı yıllarda Pierre Plantard, "Prieuré de Sion" adını öyle işlere bulaştırdı ki aradan yıllar geçtikten sonra hâlâ bu derneğin resmen üyesi olduğunun farkına varan kurucu başkan André Bonhomme, noter aracılığıyla istifa ettiğini bildirmek gereğini bile duydu.

Korkmuştu. Niçin korktuğu da açıkça ortada... Olayların bir bölümünü ***"Gizli Dosyalar"*** başlığını taşıyan bölümde anlatmıştık. Dahası da var.

Basın ve medya ikide birde bu konuyu gündeme getiriyordu.

André Bonhomme basın ve medyadan kaçıyordu ama sonunda yakalandı. 1996 yılında kendisiyle röportaj yapan BBC muhabirlerine şöyle dedi:

«Prieuré de Sion artık yoktur. Biz, o derneği kurarken hiçbir politik amaç gütmüyorduk. Dört arkadaş eğlenmek için bir araya gelmiştik. Derneğin adını yakındaki bir dağdan aldık. Sonra ben ayrıldım. Pierre Plantard'ı 20 yıldan beri hiç görmedim. Onun çok geniş bir hayal gücü vardı. Galiba olmayacak şeyler yarattı. İnsanların niçin hiçbir şeyden büyük bir olay çıkarmaya çalıştığını anlayamıyorum.»

[İsviçre'nin batısında, Fransa sınırına yakın bir noktada "Sion" adlı bir tepe var.]

Basına yaptığı açıklamayı, 1994 yılında Jean-Luc Chaumeil tarafından yayımlanmış bir kitaptan şöyle bir alıntıyla bitirdi:

«Prieuré de Sion 1956 yılında kuruldu. Bu oluşumun önceki üyeleriyle görüşmeyi başardık. Onlara Rennes-le-Château'dan söz ettiğimizde, hep bir ağızdan kahkahalarla güldüler. Önceki başkanlarına göre o sıralarda bu kurum bir tür izci kulübüydü; başka hiçbir şey değil.»

Bu deyişte değinilen şu "izci kulübü" terimi de hayli ilginç doğrusu... Böyle bir yakıştırma yapmış olan kişi, Siyon Örgütü'nün 20. yüzyılın ikinci yarısında benimsediği ambleme mi takıldı acaba?

Burada sözünü ettiğimiz amblem görülüyor. Üst ortada bir gemici dümeni üstüne yaslanmış gibi duran figür, -tıpatıp aynısı olmasa bile- uluslararası boyutta izci örgütlerinin amblemini andırıyor.

Fakat buna bakıp Siyon Örgütü'nün izcilikle de bağlantısını kurmaya kalkışırsak hem yanlış hem çok abartılı bir iş yapmış oluruz.

Günümüzde bu tezi tutan, Siyon Örgütü ile ilgili çapraşık konuların aslında hiç anlatıldığı gibi değil, bu kadar basit olduğunu savunanlar var.

Onlara göre tarih boyunca Siyon Örgütü diye bir şey hiç var olmamıştı. Bunun, baştan sona Pierre Plantard'ın uydurduğu bir fantezi olduğunu ileri sürüyor, şunu da ekliyorlar:

«Eğer Prieuré de Sion diye bir örgütün eskiden var olması gerçekten söz konusu ise Pierre Plantard bunun adını kullanarak köklü ve esrarengiz bir tarihçe yaratmaya girişmiştir.»

Bu kitaptaki tüm anlatımlara karşın, böyle bir iddiayı ön yargılı ya da saçma sapan bir şey olarak nitelendirmek zor...

İkinci kitabın ***"Büyük Loca"*** başlığı altındaki bölümünde, 18. yüzyılda Stuartistler ile iş birliği eden Rozkruacıların kurduğu derneğe Masonluk adını verdikten sonra, nasıl eski inşaatçılık mesleğinin âdeta mirasına konup, oluşturdukları bu yeni kurumun köklü bir tarihsel geçmişi varmış gibi bir izlenim yarattıklarını anlatmıştık. Elbette o apayrı bir konu ama toplumlarda buna benzer bir tarzda uyduruk bir tarihçe yaratma olayları çok görülür.

Şayet bu iddia doğruysa 20. yüzyılın ikinci yarısında Fransa'da etkinlik göstermiş olan Prieuré de Sion adlı dernek ile bu kitapta sık sık sözünü ettiğimiz ve şu aşamaya kadar anlattıklarımızın yarısından çoğunu doldurmuş olan Siyon Örgütü'nün hiçbir ilgisi yok demektir.

Paris'teki Milli Kütüphane'de güya keşfedilmiş olan "Gizli Dosyalar" kapsamındaki belgelerin doğruluğuna ilişkin bir türlü giderilemeyen kuşkular bu iddiaya destek veriyor.

Anlaşılan birileri oldukça büyük bir oyun oynamaya girişmiş. Şarlatanlık ederek dünya kamuoyunun ilgisini üzerine çekmeyi başarmışlar. Kim bilir, belki asıl niyetleri zaten buydu: İlgi odağı olmak...

* * *

Öyle gibi görünse de bir kere başlamışken olayların sonrasını da anlatmak zorundayız.

Bundan ötürü bu konuyu romanlarından bazılarının ana teması olarak alıp işleyen Dan Brown da hayli eleştiriye uğradı. Oysa Dan Brown bir roman yazarıdır; kitaplarında gerçek olayları anlatmak zorunda değildir. Dilediğince kurgulayabilir. Anlattıklarının şurasında ya burasında gerçeğe aykırılıklar ve mantıksızlıklar bulunduğuna ilişkin suçlamalar açıkça ona haksızlık etmektir. Belki de yazdıklarının araştırmalara ve belgelere dayandığını ileri sürmeseydi böyle haksız eleştirilere uğramazdı.

Bizim de bu kitapta anlattıklarımızın tümü araştırmaya dayanıyor ama bunlardan hiçbirinin kesinlikle doğru olduğunu savunmuyoruz. Neler derleyip toparlayabilmişsek, özetleyerek aktarmakla yetiniyoruz. İşin içine arada sırada kattığımız kurgular, sadece sizin tarihlerden ve kişi adlarından sıkılacağınızı hatta yorulacağınızı düşünerek, biraz ferahlamanızı sağlamak amacını taşıyor.

Şimdi konumuza dönelim...

* * *

Jean Cocteau 1963 yılında öldü. Yukarıda sözünü ettiğimiz şu dernek ile hiçbir ilgisi yokmuş gibi görünüyor. En azından ilgisinin bulunduğunu gösterir hiçbir delik yok.

Bazı kaynaklara göre Jean Cocteau ölünce örgütün başına 20. yüzyılın dini kitap yazarlarından François Ducaud-Bourget geçmişti. Hakkında çıkarılmış olan söylentiler üzerine 1980 yılında bir açıklama yaptı. Bu örgüt ile hiçbir ilgisi olmadığını bildirdi.

Kimileri o dönemin Katolik sağcılarından Marcel Lefebvre'in adını verir. Bu ikinci kişiden çıkmış olumlu ya da olumsuz bir ses yok.

Bazı kaynaklarda ise şöyle deniyor:

"Jean Cocteau, sağlında yerine kimin geçeceğini belirlememişti. Öldüğü zaman, Pierre Plantard, Amerikalı banker Gaylord Freeman ve Antonio Merzagora adlı bir İtalyan üçlü bir yönetim oluşturdu."

Banker Gaylord Freeman, böyle bir örgüt ile hiçbir bağlantısı olmadığını ileri sürdü.

Antonio Merzagora'nın ise kim olduğu hatta böyle bir kişinin gerçekten de var olup olmadığı bile bilinmiyor.

Demek ki, 1963 yılından sonra Siyon Örgütü'nün başına kimin geçmiş olduğu belirsiz.

Ancak bu belirsizliğe karşın, yukarıdaki tüm anlatılanlar Pierre Plantard'ın çevresinde dolaşıyor. Konuya her ne açıdan bakılırsa bakılsın hep bu işin içinde, en ön planda yer tutuyor.

Alpha Galatès

Pierre Plantard, soyunun Merovenjlere kadar uzandığını, elinde bunu kanıtlayan belgeler olduğunu ileri sürmüştü.

Kimine göre, sözünü ettiği o belgeler düzmecedir; üstelik köklü bir aileden geldiğini göstermek için bir de "Saint-Clair" soyadını kullanmıştır.

Kimine göre ise bunun tümüyle tersine... Asıl adı Pierre de Saint-Clair olmakla birlikte kendisine "Plantard" diye bir soyadı almıştır. Bunun nedeni, Merovenjlerden birçoğunun **"Plant-ard"** diye bir takma adla anılmış olmasıdır. Dolayısıyla adı yer yer "Pierre Plantard de Saint-Clair" olarak da geçer.

Siyon Örgütü'nün yüzyıllardan beri süregelmiş savı uyarınca, kendisini aynı zamanda Fransa kralı olarak gördüğünden, bir de "Pierre de France" diye bir ad bile kullanmıştır.

Peki ama kimdir bu adam?... Gelmişi geçmişi nedir?

*** * ***

İkinci Dünya Savaşı öncesinde Fransa'da solcular iktidardaydı. Fransa'nın ilk sosyalist başbakanı Léon Blum Yahudi asıllıydı.

O sırada henüz 17 yaşında olmasına karşın aşırı sağcı bir tutum edinen Pierre Plantard, Fransa'yı kurtarmak için bir şeyler yapması gerektiğine karar vermişti. 1937 yılında hem Antisemitist hem Masonluğa karşıt bir politik örgüt kurmaya girişti. Buna **"Union de France"** *(Fransa Birliği)* adını taktı.

Gençlik ateşiyle kalkıştığı bu ilk atılımdan sonra, 1941 yılında **"Rénovation Nationale Française"** *(Fransız Ulusal Yenilenmesi)* adlı bir örgüt kurdu.

Fransa, Alman işgali altına girmiş durumdaydı ve yetkililer elbette böyle bir örgütün kurulmasını hiç de hoş karşılamadı. Pierre Plantard, aldırış etmeyip kurduğu örgütü etkinliğe sokmaya kalkışınca tutuklandı ve dört ay hapis yattı.

1944 yılındaki üçüncü girişiminde ise, önceki deneyiminden aldığı dersle önlemli davrandı. Bu kez "Alpha Galatès" *(İlk Keltler)* adlı bir dernek kurdu ve ilgili devlet organına gerektiğince başvurup, tescil ettirdi.

Tüzüğüne bakılırsa bu derneğin amacı, Alman işgali sırasında ailesi varını yoğunu yitirmiş olduğu için şimdi zor duruma düşmüş gençlere yeni olanaklar sağlamaktı. Bir de yayın organı vardı: Özellikle Yahudilere ve Masonluğa karşıt yazıların yer aldığı **"Vaincre"** adlı bir dergi.

Tüzüğünde her ne yazılmış olursa olsun, Alpha Galatès adlı derneğin asıl amacı, merkezi Fransa olmak üzere bir tür "Avrupa Birliği" kurulmasını sağlamaktı. Ancak bu tasarımsal birlik, günümüzdeki gibi demokratik ülkelerin üye olduğu, ekonomik ilişkilerin öncelik taşıdığı bir ortaklık değil tümüyle politik, rejimi de monarşi üzerine kurulu bir bütünleşmeydi...

MENSUEL

21 Octobre 1942

VAINCRE

POUR UNE JEUNE CHEVALERIE

DIRECTION-RÉDACTION, 10, Rue Leboeuf, PARIS (XVII)

PATRIE

Patriotisme et Internationalisme

par le Docteur Camille SAVOIRE

FORCE...

par

Pierre de FRANCE

LA CROIX DU SUD

LA DIFFUSION PUBLIQUE DE CET ORGANE EST RÉGULIÈREMENT INTERDITE

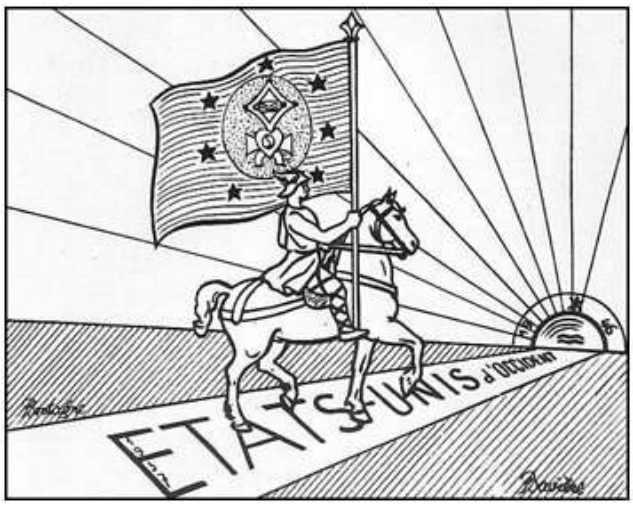
Avrupa'nın bir kral egemenliğinde tek bayrak altında toplanması...

Bir diğer deyişle, Kutsal Roma İmparatorluğu'na yeniden can verilmesi.

Adı bile konmuştu: **"Avrupa Birleşik Devletleri"**.

Bayrağının nasıl olacağı bile tasarlanmıştı.

Bu bayrağın ayrıntıları, Vaincre adlı dergide 1946 yılında yayımlanmış bir kara kalem çizimde gösterildi.

Bu resimdeki bayrakta görülen yedi yıldız, Avrupa Birliği'nin özgün bayrağındaki gibi yedi ülkeyi temsil ediyor.

Hangi ülkelerin tasarlanmış olduğunu söyleyebilmek zor; bu konuda bir açıklama da yapılmamış.

Bayrağın ortasındaki figürler ile Siyon Örgütü'nün ambleminde yer alanlar arasındaki benzerlik de dikkat çekici...

Atın yürüdüğü yol üzerinde "Etats-Unis d'Occident" *(Batının Birleşmiş Devletleri)* yazılı. Baştaki E harfinin içinde 1937 tarihi var; Pierre Plantard'ın girişimlerine başladığı tarih... Ufuktaki ışık kaynağında 1946 tarihi görülüyor.

At ile bağlantılı olmak üzere de dergide şöyle bir söz geçiyor:

"Bu haç ve Tanrı'nın atıyla, öğle vaktinde İblis'i yok ederim."

Buna pek benzeyen bir söze daha önce de değinmiştik. Rennes-le-Château köyünün rahibi Bérenger Saunière'in bulmuş olduğu mezar taşlarından birinin üzerindeki yazının şifresi çözülünce ortaya çıkan mesaj...

*** * ***

Vaincre adlı derginin aynı sıralarda yayımlanmış olan sayılarından birinde şöyle bir tez ileri sürüldü:

"Aslında bir Alman Yahudisi olan Adam Weishaupt, Wilhelmsbad'da 1782 yılında düzenlenen bir mason kongresinde, Masonluğa akılcılık ilkelerini soktu. Bu girişim Fransa'yı da etkiledi ve Fransa'daki mason örgütünün gelenekçilikten uzaklaşıp yozlaşmasına yol açtı. Mareşal Pétain, Fransa'da Masonluğu ortadan kaldırmak üzere 1940 yılında başlattığı girişiminde çok haklıydı."

[**Mareşal Pétain:** İkinci Dünya Savaşı sırasında Fransa'da Nazi yanlısı Vichy eylemini yaratanların başında yer alan ünlü asker ve politikacı.]

Bu pek basit bir düşünce gibi görünüyorsa da bunun ardında Fransa'daki Masonluğun gelişimi ve güçlenmesiyle bağlantılı kaygılar yatıyordu. Asıl hedef Masonluktu ama bu hedef Antisemitizm ile de birleştirilmişti.

Söylenenlerin kapsamında birtakım yanlışlar olduğu görülüyor. Ancak Pierre Plantard'a göre ne önemi vardı ki!... İşin içine gerçek dışı iddialar katılmış olması bir şey değiştirmez; etkilenmesi öngörülen kimseler nasıl olsa bu konuda doğru dürüst bilgi sahibi değildir!

Nitekim 1880'li yıllarda Joseph Alexandre St. Yves d'Alveydre adlı biri, Fransa halkına daha üstün düzeyde töresel değerler kazandırabilmek üzere "sinarşi" dediği bir yöntem önermişti. Buna göre nasıl Ortaçağda Tapınak Şövalyeleri Avrupa toplumunun bir değişim göstermesinde etkili olmuşsa, aynı yöntem bugün de kullanılabilirdi. Bu amaçla, bir inisiyasyon uygulamasından geçirilecek olan seçilmiş kişilerin toplumun değişik katmanlarındaki halkı etkilemesi gerekliydi. Etkilenenler kendi çevrelerindeki diğer kişileri etkiler, böylece olumlu bir sosyal düzenin kurulması yolunda ileri adımlar atılırdı. Bavyera'daki Illuminati adlı örgüt kurulurken öngörülmüş yöntemin benzeri...

Bu tasarım Fransa'da bir şekilde yürürlüğe konmuş olsa gerekti ki 20. yüzyıl başlarında hâlâ krallıktan yana olanlar bu bakımdan korkuya kapılmıştı. Toplum içinde ezoterik kurumların üyeleri giderek artıyordu. Hele 1920'li yıllarda ülke genelinde mason olan kişiler hayli çoğalmıştı.

*** * ***

Bu aşamada «Neden genel olarak ezoterik örgütler ve topluca hepsinin üyesi olanlar değil de özel olarak Masonluk ile masonlar hedef alınıyordu?» diye sorulabilir.

Çünkü 1877 yılından İkinci Dünya Savaşı'na kadar geçen yaklaşık yarım yüzyıl boyunca Fransız hükümetlerinde hep çok sayıda mason yer almıştı. Fransa'yı masonların yönettiğine inananlar vardı.

Masonluğa karşıtlığı olmayanlar şimdi şunu sorabilir: «Bunun ne zararı olabilir ki?»

Masonların tutumundan, olası işlerinden çekinilir hatta korkulur. Devlet içinde devlet yarattıkları gibi bir paranoya bile oluşur.

Aslında bunun masonlara zararı dokunur. Çünkü iyi, doğru ve yararlı işler yapıldığı sürece belki sorun çıkmaz ama yanlış işler yapılır ve zararlı sonuçlar doğarsa, bunun faturası masonlara hatta kurumsal olarak Masonluğun tümüne çıkarılır.

Nitekim 1917 yılında Rusya'daki ilk devrimden sonra, başbakanlığa gelen Alexander Feodorovich Kerensky, tümüyle masonlardan oluşan bir hükümet kurmuştu. Bu ülkeyi masonların kurtaracağına inanıyordu. Üstelik bunu ilan da etmişti. Fakat işler hiç de iyi gitmedi. Bu yüzden, Ekim ayındaki Bolşevik devriminden sonra, Rusya'da Masonluk tümüyle yasa dışı ilan edildi.

İkinci Dünya Savaşı'nın kapıda olduğu sıralarda artık Komünizmin beşiği sayılan Sovyetler Birliği'nde Masonluk kesinlikle yasak hatta en kötü şey sayılırken, Fransa'da masonların halka solcu eğilimler aşıladığı söyleniyordu.

Komünizmin egemen olduğu diğer ülkelerde de Masonluğa göz açtırılmıyordu ama Fransa'da bunun tersi yaşanıyordu. Bu durumdan Fransa'nın günümüzde bile en büyük mason örgütü olan **Grand Orient de France** *(Fransa Büyük Doğusu)* sorumlu tutuluyordu. Diğer mason örgütlerinin tutumu ise ya bilinmiyor ya da bilerek ve önemsiz bulunarak göz ardı ediliyordu.

Böyle düşünenler, aslında pek de haksız sayılmazdı.

Fransa Büyük Doğusu sadece Masonluk ile ilgilenmekle kalmıyordu ki... Doğrudan ve açıkça iç politikaya bulaşan, solcu bir tutum benimsemişti.

Bunun üzerine birtakım sağcı örgütler, masonlar gibi etkili olabilmek için kendilerini mason localarıyla doğrudan bağlantılı gibi göstermeye girişmişti. Antisemitizmin Avrupa'da giderek yaygınlaştığı bu dönemde, aşırı sağcılar masonlar ile Yahudileri aynı kefeye koymakla kalmadı; kendi örgütlerini Fransa Büyük Doğusu'na karşıt bir başka tür Masonluk izlenimi vermek üzere **"Grand Occident"** *(Büyük Batı)* olarak anmaya bile giriştiler.

Fransa'da sanki iç bir savaş vardı.

Aslına bakarsanız vardı da...

Günümüzde bile sona ermemiş olan bir gizli savaş:

Solcular ile sağcılardan çok, Cumhuriyetçiler ile Kralcıların savaşı.

Paul Dominique Philippoteaux yapıtı

* * *

İkinci Dünya Savaşı sırasında Naziler, Almanya'da olduğu gibi işgal etmiş oldukları ülkelerde de sadece mason örgütlerinin değil, ezoterik nitelikli tüm kurumların liderlerini birer ikişer tutuklayıp toplama kamplarına gönderdi. Örgütlerin belgelerine ve mallarına el kondu. Fransa'daki Nazi yanlısı Vichy hükümeti de Gestapo'ya elinden geldiğince yardım etti.

İşte bu ortamda Pierre Plantard'ın başında olduğu Alpha Galatès adlı örgüt, bir başka amaç ve eğilim ile olsa bile Vichy hükümetinden yana çıktı.

Savaştan sonra ise işin rengi değişti; Pierre Plantard'ın tutumu da...

1950'li yıllarda, Pierre Plantard'ın yaptığı işler ikide birde tutuklanıp sorgulanmasına yol açıyordu. Paris polisindeki dosyası hayli kabarmıştı. Fakat çok sonraları Pierre Plantard, 1946 yılında kendisine François Ducaud-Bourget tarafından Siyon Örgütü'ne katılmak üzere davet iletildiğini, bu nedenle Alpha Galatès ile ilişkisini kestiğini ileri sürdü.

İlişkisini kestiği doğru olabilir ama gerekçesinin bu olup olmadığı kuşku ile karşılanır. Kim bilir, belki de kendisine bir başka oyuncak bulmuştu. Nitekim savaş ertesinde Fransa'da kurulmuş olan sivil savunma komitelerinde görev aldığı biliniyor.

Polisteki dosyasında görülen bir diğer olay, 1953 yılında dolandırıcılık suçu ile tutuklanıp 6 ay hapis yatmış oluşudur. Bu konu Siyon Derneği'nin kuruluşuna ilişkin resmî belgelerde de yazılıdır.

Pierre Plantard, Siyon Örgütü'nün resmen bir dernek olarak kuruluşunun gerekçesini ise, kendince şöyle açıkladı:

«1956 yılında Jean Cocteau Siyon Örgütü'ne yeni bir biçim verirken, üyeler arasında bir anlaşmazlık baş gösterdi. Bu soruna, aynı zamanda Malta Şövalyeleri Tarikatı'nın da üyesi olan Amerikan yandaşları yol açtı.

Örgütün korunması gerekiyordu. Bunun için önce bazı belgelerin Paris'teki Milli Kütüphane'ye yerleştirilmesi uygun bulundu. Ardından, devletin yetkili organlarına gerektiğince başvurulup, Fransa'da resmen tescil edilmiş, ulusal nitelikli bir dernek olması sağlandı. Böylece, gelecekte örgütün Amerikalıların eline geçmesi önlenmiş oldu.»

Her Şey Neden Açıkta?

Yazar Gérard de Sède, 1962 yılında ***"Les Templiers sont parmi nous"*** *(Tapınakçılar Aramızda)* adlı bir kitap yayımladı.

Bu kitapta Tapınakçılar hakkında birçok şey anlattı. Bu arada Normandiya'daki Gisors'da bir yeraltı kilisesi yaparak hazinelerini oraya gömdüklerinden de söz etti.

Bunu ciddiye alanlar oldu. Gisors'da kazılar yapıldı.

Hiçbir şey bulunamadı.

Siyon Örgütü hemen bundan kendi hesabına bir pay çıkardı.

Gisors'da elbette hazine falan bulunamazdı. Hazine vardı ama Gérard de Sède bu bilgiyi her kimden almışsa, yanıltılmıştı. Orada değil, bambaşka bir yerdeydi. Nerede olduğunu ise sadece kendileri biliyordu.

Artık resmî bir dernek niteliği taşıyan Siyon Örgütü böyle bir açıklama yapınca ilgileri üzerine toplayıverdi. Basın ve yayın organları derneğin ileri gelenleriyle görüşmek için birbirleriyle yarışır oldu. Yüzlerce kişi bu derneğe üye olabilmek için başvuruda bulundu.

İstenilen de buydu... Siyonistler birdenbire popüler oluverdi.

Ancak önceleri kendilerini naza çektiler. Basın ve yayın organlarının ilgisi uyandırılmıştı. Nasıl olsa peşlerinden koşacaklardı. Zaman kazanmalı, onların her istediğini vermekten kaçınmalı, ne anlatacaklarını ve nasıl anlatacaklarını çok iyi ayarlamalıydılar.

Böylece Siyon Derneği bir süre için basın ve yayın organlarını, araştırıcı yazar ve muhabirleri oyaladı. Bu politikayı elbette Pierre Plantard yürütüyordu.

* * *

Siyon Örgütü ile ilgili birtakım bilgiler, durup dururken basın ve yayın organları ile araştırıcıların önüne serilivermiş gibidir. Sanki bunların dünya kamuoyuna duyurulması özellikle istenmiştir.

Nitekim Pierre Plantard, kendisiyle görüşenlere anlatmak istediği her şeyi baştan sona anlatmamıştı ama bulabilmeleri bakımından onlara bazı ipuçları vermekten de geri kalmadı.

Acaba neden?

Nedenini kendisine sormak gerekirdi.

Nitekim soranlar oldu da... Fakat doğru dürüst bir yanıt alamadılar. Bu durumda insanın yorum yapmaktan başka çıkar yolu kalmıyor.

Şöyle bir yorum yapılabilir:

"Siyon Örgütü, amaçlarına ulaşabilmek için tarih boyunca hep entrika çevirmişti. Çoğu zaman bunun için başka örgütlerden yararlanmıştı. Amacına ulaşamadı ama umudunu da yitirmedi.

1960'lı yıllarda yine bir entrika çevirmeye girişti. Ancak bu kez bir başka türlü... Niyeti, dikkatleri üzerine çekmekti. İnsanlığın kendisine gereksinmesi olduğunun anlaşılmasını, kendinde olan çok değerli bir "şey" için isteklerini belirtmek üzere başvurulmasını, ricada bulunulmasını hatta belki yalvarıp yakarılmasını bekliyordu."

* * *

Siyon Derneği, araştırmacılara, gazetecilere, medyacılara kendisi hakkında merak ettikleri birtakım bilgiler veriyordu. Ancak bunu yaparken öyle bir tutum takınıyordu ki bu bilgileri edinenler, sadece alabildikleriyle yetinmek zorunda kalıyor, merakları daha da kamçılanıyordu.

Nitekim 1979 yılında Pierre Plantard, 70 yılında İsraillilerin baş kaldırması üzerine Romalılar tarafından tarumar edilmiş olan Kudüs Tapınağı hazinesinin Languedoc'a, Rennes-le-Château yakınlarında bir yere taşınmış olduğunu ve şimdi kendi ellerinde olduğunu söyledi. Üstelik bunun "zamanı geldiğinde" (!) İsrail'e verileceğini de ekledi.

Böyle bir şey doğruysa, hele bir de Siyonistler bunun doğru olduğunu lâfta bırakmayıp bir de somut olarak gösterebilirse, uluslararası boyutta gerek dinsel gerekse ekonomik ve politik çevreler olağanüstü bir şoka uğrar.

Ötesi, bir de İsa'nın gerildiği çarmıhta ölmediği, canlı olarak indirildiği, sonra çoluk çocuğa karıştığı, çocuklarının da nesiller yetiştirdiği kanıtlanacak olursa, Hıristiyan dünyasında neredeyse iki bin yıldan bu yana korunmuş olan temel inanç öğelerinin tümü göçer.

Böyle bir olay, -gerçekse- Yahudilik ile Hıristiyanlık arasındaki farkları birdenbire ortadan kaldırıverir. Hıristiyanlar âdeta boşluğa düşmüş gibi olur. Yahudi olamayacaklarına göre başta Müslümanlık olmak üzere başka bir dine yönelmek zorunda kalabilirler.

*** * ***

Siyonistler bu savlarını tarihte hiçbir zaman açıkça ortaya koymamıştı. Bunun nedeni kendilerine inananların pek az olacağı, çoğunluğun bu savlara kuşkuyla bakacağı değildi. Sert tepkiler görürlerdi.

Günümüzde ise, insanların savlarını ortaya koymakta geçmişe oranla çok daha geniş çapta özgürlüğünün bulunuşu, böyle bir işin yapılabilmesine elverir. Elbette günümüzde de böyle bir sav hemen kabul ediliverecek değildir; buna büyük ölçüde kuşkuyla bakılacak, tepki de gösterilecektir. Fakat Siyonistler açısından daha kötüsü umursamazlıkla karşılanmasıdır.

Günümüzde, insanların büyük çoğunluğu, böyle bir şeye pek ilgi duymaz. İlgilenenlerin çoğu da bunu komik ya da saçma sapan bulur. Birçokları, bir macera romanı gibi anlatılacak olursa daha çok ilgi gösterir. Dan Brown'un ***"Da Vinci Şifresi"*** gibi kitaplarının ve benzerlerinin birçok dile çevrilerek milyonlarca basılıp satılması da bundan ileri gelmektedir.

Pierre Plantard elbette bunları çok iyi biliyordu.

Bu nedenle savlarına ilişkin olmak üzere kamuoyu oluşturmaya çalışırken, ortaya çıkmamayı yeğliyor, başkalarının -özellikle basın ve yayın organlarının- Siyon Örgütü'ne ilişkin bilgileri başka kaynaklardan öğrenerek merak edip araştırmasını, bulgularını da sanki kendi gösterdikleri çabayla keşfetmiş gibi dünya kamuoyunun gözleri önüne sermesini bekliyordu.

İlginç bir oyun!...

Hayli zekice bir manevra!...

Üstelik sonunda başarıya ulaşmış bir taktik!...

Bu yüzden kendisini doğrudan ortaya atmamıştı. Önce belgelerin bulunup, kendisine daha sonra sıra gelinmesini öngörmüştü.

*** * ***

Bu kitapta daha önce şunlardan söz etmiştik:

1885 yılında Rennes-le-Château köyüne atanmış olan genç rahip Bérenger Saunière birtakım belgeler bulmuştu. Bunun sayesinde hayli varlık edinmişti. Söz konusu belgeler, -büyük olasılıkla elde ele dolaştıktan sonra- Paris'teki Milli Kütüphane'de "Gizli Dosyalar" adı verilmiş olan bir arşivde 1964 yılında keşfedildi. Güya keşfedildi çünkü oraya, araştırıcılar tarafından bulunarak kamuoyuna aktarılması ve böylece bir sansasyon yaratılması amacıyla, Pierre Plantard tarafından yerleştirilmişti.

Böylece Pierre Plantard, dünyanın gündemine oturmayı başardı hatta bir ara dünya kamuoyunun odak noktası bile oldu.

Sonraki yıllarda ise bu belgelerin gerçek dışı olduğu, Pierre Plantard'ın yakın dostlarından Philippe de Chérisey tarafından düzenlendiği, bunlara birer eski belge süsü verilerek ortaya çıkarıldığı iddiası ile karşılaşıldı.

Pierre Plantard ile Philippe de Chérisey bunu yalanladı.

Sonra her ikisi de ayrı ayrı olmak üzere önceki savunmalarını yalanladı.

Böylece, gerek Rennes-le-Château köyündeki olaylara ilişkin öykülerin, gerek "Gizli Dosyalar" kapsamında bulunmuş belgelerin gerekse Siyon Örgütü hakkında anlatılanların ne denli gerçek olduğu bilmeceye dönüştü.

Ayrıntılarına bakılınca bunlardan hangisinin gerçek, hangisinin uydurma olduğu öyle çapraşık bir hale geldi ki kimse bu işin içinden çıkamaz oldu.

* * *

Olayların özeti böyle ama bunların nasıl ve neden böyle geliştiğine de şöyle bir göz gezdirelim.

Bu olağanüstü yalan dolanlarla yaratılmış, birçok insanın zihnini allak bullak etmiş karmaşayı da görelim.

İzleyecek bölümde...

Sonraki Bölüm : Hangisi Doğru?